

Р Е Ш Е Н И Е

№ 68

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 12 март 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети февруари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №31 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област против решение №292 от 23.11.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №398 по описа на съда за 2012 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №23-2304750 от 20.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО), издадено срещу „***“ ЕООД с управител Г. Д.***, ЕИК по БУЛСТАТ *****, седалище и адрес на управление гр. София, кв. ***, ул. *** №28, в качество работодател за нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ с определено на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно. Съдържат се оплаквания за несъответствие на изводите на районния съд с доказателствата по делото, установяващи според жалбоподателя безспорно наличие на елементи на трудово правоотношение, прикрито посредством граждански договор. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното НП. В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по жалбата „***“ ЕООД, гр. София се представлява от адв. Р.***, която от негово име възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че обжалваното решение е законосъобразно следва да бъде оставено в сила, тъй като наличие на трудово правоотношение не е установено безспорно.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт приема следното:

За да постанови обжалваното решение съдебния състав на Районен съд - Радомир въз основа на събраните и представени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена на 14.03.2012 г. проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол - механичен цех в гр. Радомир, стопанисван от настоящия ответник, в цеха полагали труд 10 лица, измежду които и Н. Д. Н.***. Последният в декларация заявил, че работи в предприятието от 2011 г. на основание сключен с „***“ ЕООД, гр. София граждански договор. Управителят на дружеството представил на проверяващите граждански договор, сключен с Николов на 01.03.2012 г. със срок на изпълнение 31.07.2012 г. Следствие така установеното контролните органи, неприели за действителен представения граждански договор, образували административнонаказателно производство за нарушение на трудовото законодателство във връзка с реда за уреждане на правоотношенията по предоставяне на работна сила, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна районният съд извършил служебна проверка за законосъобразност на административнонаказателното производство е приел от правна страна, че същото е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, както и при съобразяване с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за реквизити на АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Приел да разгледа спора в неговото същество Районен съд - Радомир след преценка поотделно и съвкупно на доказателствата и доводите на страните е приел, че административнонаказващият орган не доказал пред съда безспорно дружеството, посочено за нарушител да е осъществило от субективна и обективна страна вмененото му нарушение. На основание тези си изводи решаващият състав на първата съдебна инстанция е отменил процесното наказателно постановление.

Така постановеното решение касационният съд намира правилно.

На първо място в резултат на извършената служебна проверка на обжалваното решение на основание чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН настоящият съдебен състав установи, че атакуваният съдебен акт е валиден и допустим, като постановен по отношение на акт, подлежащ съдебен контрол,

с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно и в срок сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

Във връзка с приложимия материален закон и липсата на осъществен състав на нарушение на КТ касационният съд споделя мотивите и основанията на първата съдебна инстанция да отмени процесното НП. Административнонаказателното производство срещу „***“ ЕООД, гр. София е образувано за нарушение на разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ. Чл. 1, ал. 2 от КТ сочи, че отношенията при предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови. На свой ред нормата на чл. 61, ал. 1 от КТ въздига в правопораждащ юридически факт за възникване на трудово правоотношение сключването на трудов договор, условие за чиято действителност е писмената форма, указана в чл. 62, ал. 1 на КТ. Тук за прецизност ще се отбележи, че се споделя позицията на първата съдебна инстанция относно пропуска на административнонаказващия орган да включи при посочването на нарушените законови разпоредби и нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ. Въпреки обаче тази несъщественост органите на административнонаказателното производство следва да прецизират посочването на нарушените законови разпоредби с оглед реализиране в пълнота правото на защита на лицата, сочени за нарушители и в частност правото им да знаят коя точно законова норма са нарушили. По същество, за да няма съмнение, че е налице неизпълнение на задължение по чл. 61, ал. 1 КТ във вр. с чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ в административнонаказателното производство и в производството пред съда следва да е безспорно установено и доказано наличие на отношения по предоставяне на работна сила между лица в отношения работодател и работник/служител, които и да могат да се квалифицират като трудови. За да може едно правоотношение да се квалифицира като трудово следва да са факт няколко същностни негови характеристики в кумулация, а именно: характер на извършваната работа, работно място, работно време, дължимо трудово възнаграждение за престиран труд, изисквания за спазване на трудова дисциплина. Така във връзка с отбелязаното до тук касационният съд споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция, че в производството пред съда, а и в хода на административнонаказателното производство не е безспорно установено и доказано наличието на елементи от правоотношението между Николай Николов и „***“ ЕООД, които да са основание същото безусловно да се квалифицира като трудово. Нещо повече – по-голяма част от събраните по делото доказателства сочат на наличие на облигационно отношение помежду им, обективизирано в представения от наказаното лице граждански договор. Декларацията, попълнена от Николов в деня на проверката, извадена от съвкупността от доказателства сама по себе си би довела до изводи или съмнения за полаган труд по трудово правоотношение. Преценена съвкупно обаче с останалите доказателства по делото, част от които се съдържат в обясненията на Николов както в последваща декларация, така и

пред съда, същата не може да е единствено, самостоятелно и достатъчно основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност. При тази неустановеност и недоказаност, както и на основание заявеното от Н. Н.*** – потенциалният "увредим" от неуреждането като трудови на отношенията по предоставяне на работна сила, съдът не може да направи друг извод, освен за липса на такъв тип отношения. Както и следва да се приеме, че относим и реален е представения по делото граждански договор, във връзка с който са налице доказателства и за изплащане на уговореното между страните вследствие реализираното изпълнение на целения с договора резултат.

Предвид гореизложеното настоящият състав смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд – Радомир не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране. Решението е законосъобразно и правилно, постановено без допуснати съществени процесуални нарушения. При извършената служебна касационна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, също не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №292 от 23.11.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №398 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2304750 от 20.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“ ЕООД с управител Г. Д.***, ЕИК по БУЛСТАТ *****, седалище и адрес на управление гр. София, кв. ***, ул. *** №28, в качество работодател за нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ с определено на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/